Notatki z baz danych

Małgorzata Dymek

1 Podstawowe pojęcia

Baza danych - kolekcja powiązanych ze sobą danych.

- Reprezentuje pewne aspekty świata rzeczywistego (mini świat) lub obszar analizy, czasem dziedzinę problemu.
- Jest logicznie spójnym zbiorem danych o pewnym znaczeniu.
- Stworzona w określonym celu, dla pewnej grupy użytkowników.

Logika biznesowa - implementacja procesów biznesowych.

System Zarządzania Bazą Danych (SZBD) - system oprogramowania, który zapewnia:

- definiowanie, tworzenie, utrzymywanie bazy danych.
- operowanie na danych, kontrolę spójności, dbanie o integralność.
- odporność na błędy, **mechanizmy bezpieczeństwa**, kontrola dostępu.
- udostępnianie metadanych, dostępność przez różne interfejsy, komunikacja z innymi systemami.
- obsługa transakcji (ACID), sterowanie współbieżnością.

System bazy danych (SBD) - bazy + SZBD. Czasami zalicza się również aplikację użytkowników.

Relacyjne systemy baz danych

- Niezależność między danymi a programami.
- Samoopisujący charakter SZBD zawiera meta-dane.
- Dostarczanie wielu widoków tych samych danych dla różnych użytkowników.
- Zapewnienie integralności danych.
- Współdzielenie danych, przetwarzanie współbieżnych transakcji wielu użytkowników.
- Wysoka niezawodność i bezpieczeństwo.
- Generalnie relacyjne systemy baz danych źle się skalują poziomo.

Bazy danych NoSQL

- Gromadzenie i szybkie przetwarzanie dużych ilości danych.
- Stosunkowo łatwe skalowanie poziome.
- Często: struktura rozproszona.
- Często: brak schematu określonego na poziomie samego systemu baz danych (ale schemat jest często narzucany przez aplikacje klienckie).
- Na ogół: brak lub niepełna obsługa transakcji.

1.1 Architektury systemów baz danych

1.1.1 Trójwarstwowa architektura ANSI-SPARC

• Warstwa zewnętrzna - dostarcza niezależne, spersonalizowane widoki użytkownikom. Użytkownicy nie muszą mieć dostępu do szczegółów.

- Warstwa konceptualna dostarcza jednolitego, globalnego widoku danych i ich wzajemnych powiązań. Jest niezależna od użytkowników. Dostęp do niej mają zazwyczaj administratorzy.
- Warstwa wewnętrzna opisuje jak dane są fizycznie przechowywane.

Zmiany wewnątrz warstwy niekoniecznie naruszają pozostałe.

1.1.2 Architektury komunikacyjne klient-serwer

- Architektura dwuwarstwowa logika biznesowa w kliencie bądź serwerze bądź podzielona.
- Architektura trójwarstwowa logika biznesowa w warstwie środkowej, na serwerze aplikacji.
- Architektury wielowarstwowe wyspecjalizowane warstwy.

1.2 Modelowanie danych

- Modele konceptualne umożliwiają opis konkretnego, wybranego wycinka rzeczywistości poprzez analizę
  obiektów i powiązań między tymi obiektami.
- Modele implementacyjne organizują struktury danych (modele relacyjne, obiektowo-relacyjne, obiektowe, No-SQL).

1.2.1 Koncepcyjny model związków encji E/R

- Encja jednostka odpowiadająca "obiektowi" (zbiorowi obiektów).
- Atrybut cecha encji.
- Związek zależność między encjami.

2 Relacyjne bazy danych

Systemy oparte o model relacyjny.

- Dane w tabelach. Tabela może przedstawiać relację bazodanową.
- Wiersz (rekord) dane reprezentujące pewną encję lub związek. Powinny być unikalne wewnątrz tabeli.
- Atrybuty kolumny. Są nazwane i mają określony logicznie niepodzielny typ danych związany z dziedziną atrybutu.
- Skalar pojedyncza wartość, najmniejsza semantycznie jednostka danych. Są atomowe w ramach modelu relacyjnego. Dziedzina to zbiór wartości skalarnych.
- Zmienna relacji nazwany obiekt, którego wartość zmienia się w czasie. Wartość zmiennej w danej chwili nazywa się wartością relacji.
- Relacyjna baza danych to zestaw znormalizowanych relacji różnych stopni.
- Relacyjny model ma zastosowanie na zewnętrznym i pojęciowym poziomie, nie na wewnętrznym.

2.1 Definicja Relacji wg Date'a

Relacja R (w znaczeniu wartość relacji) na zbiorze niekoniecznie różnych dziedzin $D_1, D_2, \dots, D_n$ składa się z dwóch części: nagłówka (heading) i treści (body).

Nagłówek jest to ustalony zbiór atrybutów, a ściśle rzecz biorąc zbiór par < nazwa_atrybutu : nazwa_dziedziny >, takich, że każdy unikalny atrybut odpowiada dokładnie jednej wyjściowej dziedzinie. Atrybuty nie są uporządkowane.

Treść jest to zbiór krotek. Każda krotka jest zbiorem par < nazwa_atrybutu : wartosc_atrybutu >. W każdej takiej krotce jest jedna para dla każdego atrybutu z nagłówka. Krotki są unikalne, nieuporządkowane oraz istnieje przynajmniej jeden klucz kandydujący.

Tak zdefiniowana relacja jest też określana terminem relacja bazodanowa.

Liczebność relacji - liczba krotek w zbiorze.

Stopień relacji - ilość dziedzin.

2.2 Rodzaje relacji

- Relacja nazwana jest nazwaną zmienną relacji zdefiniowana w SZBD (CREATE TABLE/VIEW).
- Relacja podstawowa (autonomiczna) wystarczająco ważna, by stanowić nazwany niezależny byt w bazie danych. "Przechowuje dane".
- Relacja wyprowadzana (pochodna) relacja, którą można otrzymać ze zbioru nazwanych relacji za pomocą jakiegoś wyrażenia relacyjnego.
- Perspektywa (widok) nazwana relacja pochodna.Są wirtualnymi zmiennymi relacji.
- Migawka (perspektywa znormalizowana, snapshot) rzeczywista nazwana relacja pochodna.
- Wynik zapytania nietrwała, nienazwana relacja pochodna powstająca w wyniku realizacji zapytania.
- Wynik pośredni nietrwała, nienazwana relacja pochodna, która powstaje w wyniku realizacji podzapytania.

Predykat - rodzaj założenia pilnujący, żeby baza zawierała dane zgodne z rzeczywistością.

2.3 Klucze

Klucz kandydujący (potencjalny) w relacji R jest podzbiorem K (zbioru atrybutów relacji R), mającym:

- Własność jednoznaczności żadne dwie różne krotki z R nie mają tej samej wartości dla atrybutów z K.
- Własność nieredukowalności żaden właściwy podzbiór K nie ma własności jednoznaczności.

Nadklucz/zbiór identyfikujący - zbiór atrybutów posiadający własność jednoznaczności.

Klucz złożony - więcej niż jeden atrybut, prosty - jeden atrybut.

Relacja może mieć więcej niż jeden klucz kandydujący. Jeden z nich powinien być wybrany jako klucz główny. Reszta to klucze alternatywne.

2.4 Problem integralności referencyjnej

Reguła integralności referencyjnej - w bazie danych nie mogą występować żadne niedopasowane wartości kluczy obcych. Wchodzi ona w skład modelu relacyjnego danych. Każdy stan (wartości przechowywanych danych), który nie spełnia tej reguły jest z definicji niepoprawny.

Więzy referencyjne - warunki utrzymania integralności referencyjnej.

Sposoby **rozwiązania** problemu **stanów niepoprawnych**:

- ON DELETE/UPDATE RESTRICT niedopuszczenie do utworzenia niepoprawnych wartości.
- ON DELETE/UPDATE CASCADE kaskadowe kasowanie lub aktualizowanie wartości tak, by zapewnić integralność referencyjną.

2.5 Schematy relacji

Schemat relacji - zbiór atrybutów, ozn. $R(A_1, A_2, \dots, A_n)$. Ewentualnie zbiór atrybutów i zbiór wszystkich regul integralności danych.

Schemat relacyjnej bazy danych S jest zbiorem schematów relacji, $S = \{R_1, R_2, \dots, R_m\}$ wraz ze zbiorem wszystkich więzów integralności danych.

2.6 Zależności funkcyjne

Wartość danej relacji - definicja:

Niech R wartość relacji, X i Y dowolne podzbiory atrybutów R. Mówimy, że Y jest funkcyjnie zależny od X (ozn. $X \to Y$) wtw gdy:

jeśli dwie krotki z R mają takie same wartości wszystkich atrybutów z X, to mają również takie same wartości wszystkich atrybutów ze zbioru Y.

Przykład: $\{PESEL\} \longrightarrow \{Nazwisko, Imie\}$

Rodzaje zależności funkcyjnych

Niech $A = \{A_1, A_2, \dots, A_n\}$, $B = \{B_1, B_2, \dots, B_m\}$ będą zbiorami atrybutów pewnej relacji. **Zależność funkcyjna** jest:

- trywialna, jeśli $B \subset A$.
- nietrywialna, jeśli $\exists b \in B : b \notin A$.
- całkowicie nietrywialna, jeśli $A \cap B = \emptyset$.

Zależność funkcyjna pojedynczego atrybutu od zbioru atrybutów - **nietrywialna**, jeśli atrybut z prawej strony nie należy do zbioru atrybutów z lewej strony. W zależności funkcyjnej zbiór wartości atrybutów z prawej strony jest zawsze zbiorem jednoelementowym.

2.7 Zależności wielowartościowe

Mówimy, że zbiór atrybutów $Y = \{Y_1, \dots, Y_n\}$ schematu relacji R jest **wielowartościowo zależny** $(X \twoheadrightarrow Y)$ od zbioru atrybutów $X = \{X_1, \dots, X_m\}$, jeśli dla każdej pary krotek t i u, które mają takie same wartości atrybutów ze zbioru X, można znaleźć w tej instancji relacji krotkę w, której składowe mają wartości równe:

- wartościom atrybutów ze zbioru X w krotkach t oraz u,
- wartościom atrybutów ze zbioru Y krotki t,
- wartościom tych składowych krotki u, które nie należą ani do X, ani do Y.

Niech X, Y, Z będą niepustymi zbiorami atrybutów, niech schemat relacji R będzie sumą tych zbiorów. Zależność $X \twoheadrightarrow Y$ zachodzi wtw, gdy zachodzi również $X \twoheadrightarrow Z$. ($X \twoheadrightarrow Y|Z$)

Zależność wielowartościową X -» Y określa się jako **trywialną**, jeśli:

- $Y \subset X$,
- $X \cup Y$ zawiera wszystkie atrybuty relacji.

Każda zależność funkcyjna jest zależnością wielowartościową.

Twierdzenie Fagina

Niech X, Y, Z będą niepustymi zbiorami atrybutów, niech schemat relacji R będzie sumą tych zbiorów. Wówczas relacja jest **równa złączeniu swoich rzutów** na $\{X, Y\}$ oraz $\{X, Z\}$ wtw, gdy w relacji **zachodzi zależność wielowartościowa** $X \to Y|Z$.

3 Projektowanie tabel

Analiza rzeczywistości $\to$ Model związków encji ER $\to$ Diagram związków encji ERD

Zasady projektowania tabel

- Każda tabela (relacja) ma jednoznaczną nazwę. Porządek w tabeli nie jest istotny. Powinna przechowywać informacje o obiektach jednego rodzaju.
- Każda kolumna (atrybut) ma jednoznaczną nazwę, unikalną w obszarze tabeli. Zawiera wartości skalarne
  jednego określonego typu.
- Wiersze sa unikalne.
- W tabeli powinien istnieć (klucz główny).
- Unikanie redundancji.

Anomalia wstawiania - nie można wprowadzić nowej wartości, bo nie istnieje inna powiązana z nią (np. nowego działu bez pracownika, jeśli informacja o działach jest w tabeli pracownicy).

Anomalia usuwania - usunięcie jakiejś danej powoduje usunięcie innej (usunięcie wszystkich pracowników działu usuwa dział).

3.1 Dekompozycja relacji

Rodzielenie tabeli opisującej obiekty wielu rodzajów na pojedyncze tabele obiektów jednego rodzaju.

Niech relacja R ma zbiór atrybutów $\{A_1, \ldots, A_n\}$. Relację R dekomponujemy na relację S o schemacie $\{B_1, \ldots, B_m\}$ oraz relację T o schemacie $\{C_1, \ldots, C_k\}$ tak, by spełnione były następujące zasady:

- $\{A_1,\ldots,A_n\}=\{B_1,\ldots,B_m\}\cup\{C_1,\ldots,C_k\}.$
- Krotki S powstają przez rzutowanie wszystkich krotek relacji R na zbiór atrybutów $\{B_1, \ldots, B_m\}$.
- Analogicznie krotki T na zbiór atrybutów $\{C_1, \ldots, C_k\}$

Odzyskiwanie danych po dekompozycji

Chcemy, by w wyniku dekompozycji była możliwość takiego połączenia krotek powstałych w wyniku rzutowania, aby uzyskany zbiór krotek zawierał wszystkie i tylko te krotki, które należały do relacji przed dekompozycją. Jeśli mamy $\{A, B, C\}$ i $\{A \to B\}$, $\{B \to C\}$ zależności funkcyjne to odtworzymy, jeżeli tylko $A \to B$ to niekoniecznie.

4 Normalizacja, postaci normalne

Poziomy normalizacji relacji:

- 1NF
- 2NF
- 3NF
- BCNF
- 4NF
- 5NF
- DKNF

W praktyce w większości przypadków doprowadzenie do 3NF usuwa redundancję i relacja już jest w wszystkich 'wyższych' postaciach. Absolutnym minimum jest 2PN lub 3PN.

Są systemy z nieznormalizowanymi tabelami, np. systemu analityczne, gdzie redundancja nie jest tak niekorzystna, ważniejsze są jakieś zestawienia danych, o spójność dbają systemy relacyjne (z normalizacją) dostarczające te dane.

4.1 Pierwsza postać normalna

- Krotki są unikalne, nieuporządkowane oraz istnieje przynajmniej jeden klucz kandydujący.
- Atrybuty nie są uporządkowane, są atomowe.
- Wartości atrybutów są skalarne.
- Brak atrybutów cyklicznych, ew. gdy jesteśmy pewni dokładnej ilości danego atrybutu.

Relację spełniającą taki warunek nazywa się relacją znormalizowaną.

4.2 Druga postać normalna

Każdy atrybut wtórny jest w pełni zależny funkcyjnie od klucza kandydującego. Żaden niekluczowy (wtórny) atrybut nie jest zależny funkcyjnie od żadnego podzbioru właściwego klucza kandydującego.

Jeśli wszystkie klucze kandydujące są proste to relacja jest w 2PN.

4.3 Trzecia postać normalna

- Dla każdej nietrywialnej zależności funkcyjnej $\{A_1, \ldots, A_n\} \to \{B\}$ zbiór atrybutów $\{A_1, \ldots, A_n\}$ jest nadkluczem lub atrybut B jest elementem pewnego klucza kandydującego.
- Žaden atrubyt niekluczowy nie jest zależny funkcyjnie od innego atrybutu niekluczowego.

Dekompozycja do 3PN

• Szukamy wszystkich nietrywialnych, całkowitych zależności funkcyjnych $\{A_1, \ldots, A_n\} \rightarrow \{B_i\}$, które naruszają warunek trzeciej postaci normalnej.

- Załóżmy, że otrzymujemy zależność (*) $\{A_1,\ldots,A_n\} \to \{B_1,\ldots,B_m\}$. Dzielimy schemat relacji na dwa nierozłączne podzbiory:
  - Pierwszy, zawierający wszystkie atrybuty występujące w zależności (*).
  - Drugi, zawierający atrybuty z lewej strony rozważanej zależności (*) oraz atrybuty nie występujące ani z lewej ani z prawej strony tej zależności.

4.4 Postać normalna Boyce'a-Codda PNBC, BCNF

- Dla każdej całkowicie nietrywialnej zależności funkcyjnej $A \to B$ zbiór **A jest nadkluczem**.
- Każda relacja binarna jest w BCNF.

Dekompozycja do postaci BCNF - jak dekompozycja do 3PN. Nie zawsze zachowuje zależności funkcyjne.

4.5 Czwarta postać normalna

Relacja jest w 4PN, jeśli dla każdej nietrywialnej zależności wielowartościowej X -» Y zbiór X zawiera klucz relacji. Dekompozycja do 4PN analogicznie.

4.6 Piąta postać normalna

4.6.1 Warunek 3D (3-rozkładalności)

Rozważmy relację R o schemacie $\{P, C, W\}$. Jeśli wartość p_1 wiąże się z c_1 , a c_1 wiąże się z w_1 oraz w_1 wiąże się z p_1 , to p_1 , c_1 i w_1 muszą występować w tym samym wierszu.

Uogólnienie do n-rozkładalności – relacja jest n-rozkładalna, gdy spełnia kilka takich cyklicznych warunków.

Warunek 3D jest spełniony wtw, gdy relacja jest równa złączeniu trzech pewnych swoich rzutów.

4.6.2 Zależność złączenia

Niech R będzie relacją, $\{A, B, ..., Z\}$ będą dowolnymi podzbiorami właściwymi zbioru atrybutów R. Mówimy, że relacja R spełnia zależność złączenia ozn. *(A, B, ..., Z) wtw, gdy R jest równa złączeniu naturalnemu swoich rzutów na $\{A, B, ..., Z\}$.

Zależność złączenia *(A, B, ..., Z) w relacji wynika z zależności atrybutów schematu tej relacji od klucza wtw, gdy złączenia naturalne rzutów są realizowane względem (pewnych) kluczy kandydujących relacji (jest implikowana kluczami).

4.6.3 Piąta postać normalna

Mówimy, że relacja jest w 5PN wtw, gdy każda zależność złączenia w relacji jest implikowana kluczami kandydującymi tej relacji.

Fagin udowodnił, że dowolna relacja może być bezstratnie zdekomponowana na równoważny zestaw relacji w piątej postaci normalnej (**postać 5NF jest zawsze osiągalna**).

4.7 Postać normalna klucza dziedziny DKNF

Wszystkie więzy i zależności, które powinny być zachowane w poprawnych stanach relacji, mogą być wymuszane przez wymuszanie więzów domenowych oraz więzów kluczy na relacji. Tylko związki wyrażane za pomocą kluczy obcych.

W praktyce użyteczność DKNF jest problematyczna, gdyż określenie w ten sposób różnych więzów może się okazać bardzo trudne.

4.8 Denormalizacja

W pewnych przypadkach projektant godzi się na doprowadzenie np. tylko do 2PN, mimo że występuje nadal redundancja. Nazywa się to **denormalizacją**. Może być korzystna ona z uwagi na **większą wydajność wyszukiwania**, bo złączenie tabel może być kosztowne. Jednak i tak nie powinno się tego robić.

5 Transakcje

5.1 Wymagania (ACID)

- Atomicity (niepodzielność) transakcja jest wykonywana w całości albo wcale.
- Consistency (spójność) po zakończeniu transakcji baza musi być w stanie spójnym, tzn muszą być zachowane wszystkie więzy narzucone na dane.
- Isolation (izolacja) wykonywana w izolacji od innych transakcji.
- Durability (trwałość) po zakończeniu transacji jej efekty muszą być trwałe w systemie nawet w przypadku awarii.

5.2 Stany transakcji

- Aktywna podczas wykonywania operacji.
- Częściowo zatwierdzona ostatnia operacja transakcji została wykonana. Teraz protokół zatwierdzania musi zapewnić trwałość zmian. Ew. sprawdzenie czy może zostać zatwierdzona. Jeśli może, to osiągnęła swój punkt zatwierdzenia.
- Nieudana wykonywanie transakcji nie może być kontynuowane.
- Przerwana, wycofana baza jest odtworzona do stanu sprzed rozpoczęcia transakcji.
- Zatwierdzona wszelkie zmiany wykonane przez transakcje muszą być trwałe. Zatwierdzonej transakcji nie można już wycofać (ew. transakcja kompensująca).

5.3 Implementacja atomowości i trwałości

Strategie zarządców buforów

- Fix nie może być zapisów przed końcem transakcji.
- No-Fix mogą być zapisy przed końcem transakcji. Synchronizacja może być realizowana cyklicznie w ramach procesu zwanego punktem kontrolnym.
- Flush synchronizacja zmienionych bloków po zakończeniu transakcji.
- No-Flush brak obowiązku synchronizowania zmienionych bloków na koniec transakcji. Synchronizacja może być wykonana później.

W większości relacyjnych systemów baz danych, wykorzystujących tzw. dzienniki transakcji stosowana jest strategia No-Fix/No-Flush.

5.4 Dziennik transakcji

- Zawiera informacje o wszystkich wprowadzonych przez transakcje zmianach.
- Mogą pojawić się informacje o operacji kompensującej, dane dotyczące operacji odczytu.
- Transakcja nie zostaje uznana za zakończoną, dopóki fizycznie na dysku w pliku dziennika nie znajdą się wpisy opisujące wszystkie przeprowadzone przez transakcję zmiany oraz informacja o zatwierdzeniu transakcji.
- W przypadku przerwania transakcji, dzięki informacjom z dziennika można wycofać zmiany wykonane przez transakcję.

5.5 Odtwarzanie systemu

Proces odtwarzania bazy (recovery) po awarii przy strategii No-fix/No-Flush

- redo
  - Należy wycofać wszystkie zmiany wprowadzone przez transakcje, które w momencie awarii jeszcze się nie zakończyły (No-Fix).
- undo Należy powtórzyć te operacje, których efekty nie zostały jeszcze trwale zapisane na dysku, mimo, że transakcja została zatwierdzona (No-Flush).

W przypadku awarii dysków z danymi (bez utraty dysku z dziennikiem transakcji) należy najpierw **przywrócić pliki z kopii zapasowych** (restore). Potem należy wykonać recovery.

6 Współbieżność

6.1 Harmonogramy

Harmonogram - inaczej historia S zbioru n transakcji $T_1, \ldots, T_n$ jest takim ciągiem wszystkich operacji transakcji, że dla każdej transakcji $T_i \in S$ operacje tej transakcji w S muszą występować w takiej samej kolejności, w jakiej występują w T_i . Operacje z różnych transakcji mogą się przeplatać.

- Harmonogram szeregowy operacje każdej transakcji są wykonywane kolejno, bez przeplatania operacji z
  różnych transakcji. Są nieefektywne.
- Harmonogram szeregowalny jego wpływ na stan bazy danych jest taki sam jak pewnego harmonogramu szeregowego.
- Harmonogram nieszeregowy harmonogram, który nie jest sekwencyjny.

6.2 Poziomy izolacji transakcji

- Read Uncommitted
- Read Committed (domyślny)
- Repeatable Read
- Serializable
- Read Committed Snapshot
- Snapshot

Poziom izolacji L_1 jest **słabszy** niż poziom izolacji L_2 (analogicznie mocniejszy), co oznaczamy L_1 « L_2 jeśli wszystkie nieszeregowalne harmonogramy, które są zgodne z L_2 są również zgodne z L_1 a istnieje przynajmniej jeden zgodny z L_1 , ale nie zgodny z L_2 .

Dwa poziomy izolacji L_1 i L_2 są **równoważne**, co oznaczamy $L_1 == L_2$ jeśli zbiory nieszeregowanych harmonogramów zgodnych odpowiednio z L_1 i L_2 są identyczne.

Dwa poziomy izolacji transakcji są **nieporównywalne**, co oznaczamy L_1 »« L_2 , jeśli każdy z tych poziomów dopuszcza pewien harmonogram, którego nie dopuszcza drugi poziom.

Dwie operacje są w stanie konfliktu, jeśli spełnione są warunki:

- Należą do różnych transakcji,
- Uzyskują dostęp do tego samego elementu,
- Przynajmniej jedna z operacji jest operacją zapisu elementu.

Harmonogram pełny

- harmonogram, zawierający wszystkie operacje z transakcji składowych,
- dla dowolnych dwóch **operacji**, które są w **konflikcie**, jedna z nich musi **poprzedzać** drugą w harmonogramie

Mówimy, że dwa harmonogramy są **równoważne konfliktowo**, jeżeli **kolejność** wszystkich **operacji konfliktowych** jest w nich **taka sama**. **Wyniki** harmonogramów równoważnych konfliktowo są takie same.

6.3 Szeregowalność konfliktowa

Harmonogram S jest szeregowalny konfliktowo, jeżeli jest on konfliktowo równoważny pewnemu harmonogramowi szeregowemu S'. Możemy zmieniać kolejność niekonfliktowych operacji w S.

Szeregowalność konfliktowa stanowi warunek wystarczający zachowania spójności danych.

 $\label{eq:Graf poprzedzania} Graf poprzedzania (precedence graph): graf skierowany G (V, E), V - zbiór wierzchołków, każdy wierzchołek reprezentuje jedną transakcję w harmonogramie; E - zbiór krawędzi.$

Krawędź $T_i \to T_j$ jest tworzona, jeśli jedna z operacji z T_i występuje w rozważanym harmonogramie przed pewną operacją konfliktową z transakcji T_i .

Graf poprzedzania nie zawiera cykli wtw, gdy harmonogram jest szeregowalny konfliktowo.

6.4 Szeregowalność perpektywiczna

Równoważność perspektywiczna harmonogramów

Harmonogram S i S' zawierają te same instrukcje i dla każdego elementu danych Q:

- Jeśli w S T_k jest transakcją, która w harmonogramie czyta Q jako pierwsza, to w S' T_k musi być transakcją, która czyta Q jako pierwsza.
- Jeśli w S T_i czyta Q zapisany przez T_i , to w S' T_i czyta Q zapisany przez T_i .
- Jeśli w S T_m jest ostatnią transakcją, która zapisuje Q, to w S' T_m jest ostatnią transakcją, która zapisuje Q.

Harmonogram szeregowalny perspektywicznie jest harmonogramem równoważnym perspektywicznie jakiemuś harmonogramowi szeregowemu.

Szeregowalność perspektywiczna to szeregowalność konfliktowa z dodatkowymi ograniczeniami operacji zapisów:

- każda operacja w(x) jest poprzedzona r(x),
- wartość zapisana przez operację w(x) jest nie stałą funkcją tylko wartości r(x).

6.5 Inne rodzaje harmonogramów

• Harmonogramy odtwarzalne

Dla każdej pary transakcji: T_i , T_k jeśli T_k czyta dane zapisane przez T_i , to T_i musi zostać zatwierdzona zanim zostanie zatwierdzona T_k . Jeśli T_i zostanie przerwana, T_k można też przerwać i wycofać.

• Harmonogramy bezkaskadowe

Dla każdej pary transakcji T_i , T_k jeśli T_k czyta dane zapisane przez T_i , wówczas T_i musi zostać **zatwierdzona przed tą operacją odczytu** z transakcji T_k . Wycofanie jednej transakcji powoduje konieczność wycofania innych (**kaskadowe wycofanie**) - duży koszt.

· Harmonogram ścisły

Transakcje nie mogą odczytywać ani zapisywać elementu, aż zostanie zakończona ostatnia transakcja, która go zapisała. Anulowanie transakcji - odtworzenie obrazu pierwotnego.

6.6 Transakcje debit-credit

Aktualizowanie danych przez dodawanie lub usuwanie wartości może mieć **poprawne harmonogramy szeregowalne,** nie szeregowalne konfliktowo, bo dodawanie i odejmowanie jest przemienne.

7 Poziomy izolacji transakcji

Problemy:

- P0 (Dirty Write): T_1 modyfikuje daną. T_2 modyfikuje tą samą daną zanim T_1 zostanie zaakceptowana (lub anulowana).
- A1 (Dirty Read): T_1 modyfikuje daną. T_2 czyta daną zanim T_1 zostaje zaakceptowana. Jeżeli T_1 zostanie wycofana, T_2 ma odczyt danej która "nigdy nie istniała".
- A2 (Non-repeatable or Fuzzy Read): T_1 czyta daną. Następnie T_2 modyfikuje albo usuwa tą daną i zostaje zatwierdzona. Gdy T_1 próbuje powtórzyć odczyt, dostaje inną wartość albo okazuje się, że dana została usunięta.
- A3 (Phantom): T_1 odczytuje zestaw danych zaspokajających klauzulę WHERE. Następnie T_2 dodaje rekordy które spełniają tą klauzulę i zostaje zaakceptowana. GDY T_1 próbuje powtórzyć odczyt dostaje inny zestaw danych.
- P4 Lost update: T_1 odczytuje daną i wylicza nową wartość. T_2 odczytuje daną i wylicza nową wartość. T_1 zapisuje wartość i zostaje zaakceptowana, T_2 nadpisuje tą wartość i zostaje zaakceptowana.

A - oryginalna definicja, P - rozszerzona.

P0: w1[x]...w2[x]...((c1 lub a1) i (c2 lub a2) w dowolnej kolejności)

A1: w1[x]...r2[x]...(a1 i c2 w dowolnej kolejności)

P1: w1[x]...r2[x]...((c1 lub a1) i (c2 lub a2) w dowolnej kolejności)

```
A2: r1[x]...w2[x]...c2...r1[x]...c1
```

P2: r1[x]...w2[x]...((c1 lub a1) i (c2 lub a2) w dowolnej kolejności)

P3: r1[P]...w2[y in P]...((c1 lub a1) i (c2 lub a2) w dowolnej kolejności)

Poziom izolacji	P0 Dirty Write	P1 Dirty Read	P2 Non-repeatable/Fuzzy Read	P3 Phantoms
READ UNCOMMITED	NIE	TAK	TAK	TAK
READ COMMITED	NIE	NIE	TAK	TAK
REPEATABLE READ	NIE	NIE	NIE	TAK
SERIAZABLE	NIE	NIE	NIE	NIE

8 Izolacja dla systemów z blokowaniem

Blokada (lock) jest zmienną związaną z elementem danych, która opisuje stan tego elementu pod względem możliwości działań, jakie mogą być na nim w danej chwili wykonywane.

Dobrze sformowane zapisy - przed zapisem wymagane jest założenie blokady X (ew. predykatowej). Dobrze sformowane odczyty - do operacji odczytu wymagane jest założenie blokady S (ew. predykatowej).

Poziom izolacji	P0	P1	P2	P3	Blokady X	Blokady S
Locking READ UNCOMMITED	NIE	TAK	TAK	TAK	długie	nie
Locking READ COMMITED	NIE	NIE	TAK	TAK	długie	krótkie
Locking REPEATABLE READ	NIE	NIE	NIE	TAK	długie	długie
Locking SERIAZABLE	NIE	NIE	NIE	NIE	długie	długie predykatowe

9 Problemy współbieżności

9.1 Protokół dwufazowego blokowanie 2PL

Rygorystyczny protokół 2PL

- Dostęp do wiersza wymaga blokady S.
- Modyfikacja wiersza wymaga blokady X.
- Jeśli żądanie blokady zostanie odrzucone ze względu na inną blokadę transakcja przechodzi w stan oczekiwania
  do momentu, aż blokada konfliktowa zdjęta. System powinien nie dopuścić do zagłodzenia.
- Blokady S i X długie.

Wersja podstawowa 2PL

- Przed rozpoczęciem działania na obiekcie wymagane założenie odpowiedniej blokady.
- Po zwolnieniu blokady transakcja już nie może zakładać żadnej nowej blokady na jakikolwiek obiekt.

Wersja ścisła 2PL

• jak rygorystyczna, ale blokady S krótkie.

Konserwatywny protokoł 2PL - gwarancja braku zakleszczeń.

- określenie zbioru elementów, które transakcja chce blokować.
- jeśli można zablokować wszystkie, to elementy są blokowane,
- jeśli nie, to po pewnym czasie próba jest ponawiana.

Jeśli wszystkie transakcje spełniają którąś wersję protokołu dwufazowego blokowania, to wszystkie (przeplatane) harmonogramy są szeregowalne konfliktowo.

9.2 Zakleszczenia

Zakleszczenie (deadlock) występuje wówczas, gdy każda transakcja oczekuje na pewien element zablokowany przez inną transakcję.

9.2.1 Protokoły zapobiegania zakleszczeniom

Protokoły tego typu są rzadko wykorzystywane w praktyce.

- Zarządca transakcji sprawdza, czy transakcja może spowodować zakleszczenie.
- Jeśli tak, to transakcja nie jest wykonywana. Po pewnym czasie następuje ponowna próba wykonania transakcji.
- Jeśli nie, to jest wykonywana.

Np. konserwatywny protokół 2PL.

9.2.2 Protokoły unikania zakleszczeń

- Uporządkowanie wszystkich elementów. Każda transakcja wymagająca dostępu do kilku elementów realizowała
  dostępy i blokowała elementy w tej samej kolejności.
- Wykorzystanie znaczników czasu, wersja Czekaj-kończ (Faworyzowanie młodszej) Załóżmy, że transakcja T_i próbuje zablokować element danych, który jest już blokowany przez inną transakcję T_k .
  - Jeżeli $TS(T_i) < TS(T_k)$, to T_i czeka.
  - wpp T_i jest anulowana i ponawiana później z tym samym znacznikiem czasu.
- Wykorzystanie znaczników czasu, wersja Zakończ-czekaj (Faworyzowanie starszej)

Załóżmy, że transakcja T_i próbuje zablokować element danych, który jest już blokowany przez inną transakcją T_k .

- Jeżeli $TS(T_i) < TS(T_k)$ to T_k zostaje anulowana i ponawiana później z tym samym znacznikiem czasu.
- wpp T_i czeka
- Strategia bez oczekiwania

Jeśli transakcja nie może założyć blokady, to jest **wycofywana** (i potem wznawiana) **bez sprawdzania**, czy **zakleszczenie** rzeczywiście mogłoby wystąpić, czy nie.

• Strategia oczekiwania ostrożnego

Załóżmy, że transakcja T_i próbuje zablokować element danych, który jest już blokowany przez inną transakcją T_k . Jeśli T_k nie czeka na pewien inny zablokowany element, to transakcja T_i będzie czekać, wpp transakcja T_i jest anulowana.

Strategie Czekaj-kończ i Zakończ-czekaj nie powodują zagłodzenia.

9.2.3 Wykrywanie zakleszczeń

• Skonstruowanie **grafu oczekiwania**. Wierzchołki - wykonywane transakcje. Krawędzie $T_i \to T_k$ - T_i próbuje zablokować element danych, który jest blokowany przez T_k . Po zwolnieniu blokady krawędź jest usuwana.

Cykl w grafie oznacza zakleszczenie.

Wybór ofiary – na ofiare można wybrać transakcje młodsza, lub te, która mniej zmodyfikowała.

• Użycie limitów czasu - jeśli transakcja czeka na zasób dłużej niż przyjęta wartość progowa, to system przyjmuje, że uległa zakleszczeniu i anuluje ją.

9.3 Blokada U

Blokada U - gdy element danych **jest odczytywany i być może będzie potem aktualizowany**. (Podnoszenie S na X moze prowadzić do zakleszczenia).

$przyznana v / przyznawana \rightarrow$	S	X	U
S	tak	nie	tak
X	nie	nie	nie
U	tak/nie	nie	nie

Blokada U jest zakładana przy odczycie, przed wykonaniem aktualizacji jest konwertowana do X.

9.4 Poziom izolacji Cursor Stability

Rozszerzenie sposobu blokowania w poziomie Locking READ COMMITTED. Dodaje się **operację rc (czytaj kursor, pobierz wiersz)** dla instrukcji FETCH, blokada (S lub nowy typ blokady do odczytu **scroll lock**) będzie utrzymywana **do chwili przejścia** do innego wiersza lub do **zamknięcia** kursora.

Aktualizacja wiersza przez kursor – operacja wc powoduje założenie na ten wiersz długiej blokady X.

Dla operacji na kursorze można zdefiniować odmianę problemu P4:

P4C: rc1[x]...w2[x]...c2...wc1[x]...c1

Poziom izolacji Cursor Stability **eliminuje P4C**, w2[x] będzie wstrzymane do zdjęcia blokady (S, scroll lock) przez przejście do innego wiersza lub zamknięcie kursora.

Uwaga: READ COMMITTED « Cursor Stability « REPEATABLE READ

9.5 Poziom izolacji Snapshot i podobne

Transakcja czyta dane (zatwierdzone) z chwili swojego początku, Start-Timestamp.

• Snapshot isolation (MS SQL Server SNAPSHOT)

- Podobna do propozycji 1, ale są stosowane blokady do zapisu, ponadto przy każdym zapisie transakcja wykonuje podobne sprawdzenie jak wykonywane w propozycji 1 na końcu transakcji.
- Przechowywane są różne wersje danych. Transakcja odczytuje dane aktualne w momencie rozpoczęcia transakcji.
- Nie ma blokad do odczytu, operacja odczytu nie blokuje operacji zapisu ani innych operacji odczytu. Są jednak stosowane długie blokady wyłączne do zapisu.
- Transakcja T_1 przy każdym zapisie sprawdza, czy istnieje inna transakcja T_2 , która zmodyfikowała dane zapisywane i zakończyła się zatwierdzeniem. Jeśli istnieje, to T_1 jest wycofywana.
- Stosowaną tu zasadę można określić jako First-writer-wins.

• Read Committed Snapshot (Oralce READ COMMITTED)

- Podobna do propozycji 2, ale operacja odczytu czyta ostatnią zatwierdzoną wartość elementu danych (niekoniecznie sprzed początku transakcji).
- Jednak w przyjętej implementacji wiersze kursora czytane są w momencie otwarcia kursora, a nie w momencie odczytu wiersza.

Poziom izolacji Snapshot nie gwarantuje szeregowalności konfliktowej harmonogramów.

9.6 A5 Data Item Constraint Violation

Załóżmy, że na elementy danych x oraz y narzucono pewne **ograniczenie** C(). Każda transakcja z osobna dba o spełnienie C().

A5A Skrzywiony odczyt (Read Skew)

 T_1 odczytuje x, potem inna transakcja T_2 aktualizuje x oraz y do nowych wartości i zostaje zatwierdzona. Jeśli następnie T_1 odczyta y, to będzie miała niespójny obraz danych.

A5A: r1[x]...w2[x]...w2[y]...c2...r1[y]...(c1 or a1)

A5B Skrzywiony zapis (Write Skew)

 T_1 odczytuje x (ew. odczytuje też y). Następnie inna transakcja T_2 odczytuje y (ew. odczytuje też x). Następnie T_1 zapisuje y a T_2 zapisuje x i obydwie zostają zatwierdzone. Ostatnie cztery operacje mogą być zrealizowane w dowolnej (sensownej) kolejności. Każda transakcja przy zapisie dba o spełnienie ograniczenia C(), jednak w wyniku przeplatanego wykonania ograniczenie C() może nie być spełnione po zatwierdzeniu obydwu transakcji.

A5B: r1[x]...r2[y]...(w1[y] w2[x] c1 i c2 w dowolnej sensownej kolejności)

A5A oraz A5B nie wystąpią w harmonogramach, w których wykluczony jest P2.

	P0	P1	A3	P3	A5A	A5B
Snapshot Isolation	nie	nie	nie	tak	nie	tak
Read Committed					tak	
Locking Repeatable Read				tak		nie

REPEATABLE READ »« Snapshot Isolation

10 Techniki wielowersyjne sterowania współbieżnością

10.1 Technika wielowersyjna oparta na znacznikach czasu

Dla każdej wersji X_i elementu X przechowywane są dwa znaczniki czasu TS-odczytu (X_i) , TS-zapisu (X_i) .

- Jeśli transakcja T może wykonać operację zapisz_element(X), tworzona jest nowa wersja X_j elementu X i TS_odczytu(X_j) oraz TS_zapisu(X_j) ustawia się na TS(T).
- Jeśli transakcja T czyta X i **odczytuje wartość** wersji X_i , wartość $TS\_odczytu(X_i) = max\{TS\_odczytu(X_i), TS(T)\}$.
- Jeżeli transakcja T wykonuje operację **zapisz_element(X)** i dla wersji i-tej elementu X o maksymalnym znaczniku takim że $TS\_zapisu(X_i) \le TS(T)$, zachodzi:
  - $-TS\_odczytu(X_i) > TS(T)$, wówczas transakcja T zostaje **wycofana**i potem będzie uruchomiona z **nowym** znacznikiem czasowym.
  - $-TS\_zapisu(X_i) = TS(T)$, to wersja X_i jest **modyfikowana**.
  - $-TS\_zapisu(X_i) < TS(T)$, wówczas tworzona jest **nowa wersja** X_j elementu X z wartościami $TS\_odczytu(X_j) = TS\_zapisu(X_j) = TS(T)$.
- Jeżeli transakcja T wykonuje operację **odczytaj_element(X)**, wówczas odnajdywana jest wersja i-ta elementu X o maksymalnym znaczniku takim, że $TS_z apisu(X_i) \ll TS(T)$. Wartość X_i jest przekazywana do transakcji T i wartość $TS_z odczytu(X_i) = max\{TS(T), TS_z odczytu(X_i)\}$.

10.2 Technika odczytu spójnych wersji czasowych

Tzw. technika wielowersyjna z użyciem blokad do zapisu typu X lub U.

- Przechowywane są różne wersje danych. Transakcja odczytuje dane aktualne w momencie rozpoczęcia transakcji.
- Nie ma blokad do odczytu (S).
- Długotrwałe blokady wyłączne do zapisu.
- Transakcja T_1 przy każdym zapisie sprawdza czy istnieje inna transakcja T_2 , która zmodyfikowała dane zapisywane i zakończyła się zatwierdzeniem. Jeśli istnieje taka transakcja T_2 , transakcja T_1 jest wycofywana. Stosowaną tu zasadę można określić jako First-writer-wins.

Ta technika jest stosowana w systemie Oracle w poziomie izolacji transakcji **Serializable** oraz w systemie Microsoft SQL Server w poziomie izolacji **Snapshot**.

10.3 Techniki optymistycznego sterowania współbieżnością

Techniki optymistyczne zakładają, że na ogół transakcje operują na innych danych i w związku z tym można na bieżąco nie stosować mechanizmów zapobiegających problemom, natomiast na końcu transakcji następuje sprawdzenie, czy realizowany harmonogram nie spowoduje problemów. Jeśli tak, to transakcja jest wycofywana, jeśli nie, to jest zatwierdzana.

Wyróżniamy trzy fazy:

- Faza odczytu transakcja może odczytywać wartości zatwierdzonych elementów danych z bazy, aktualizacje
  są stosowane tylko względem kopii lokalnych elementów danych w obszarze roboczym transakcji.
- Faza walidacji wykonywane jest sprawdzenie, mające na celu zapobieżenie naruszeniu szeregowalności w
  przypadku, gdy aktualizacje transakcji zostaną zastosowane.
- Faza zapisu w razie powodzenia fazy walidacji, aktualizacje transakcji są zastosowane w bazie. W przeciwnym razie aktualizacje są odrzucane a transakcja później ponawiana.

10.4 Blokady zapobiegające, blokowanie na wielu poziomach ziarnistości

Ziarnistość (granularity) blokowania

Dotychczasowo zakładaliśmy blokady tylko na poziomie wierszy. Można blokować całe tabele, pewne zbiory wierszy, bloki danych, kolumny, itd. W kontekście blokowania można rozważać drzewo (hierarchę) elementów danych, którego korzeniem jest cała baza danych, natomiast liśćmi są najmniejsze elementy, na które może być nałożona blokada.

Blokowanie na tylko jednym **poziomie najmniejszych elementów** (np. wierszy) powoduje **duży narzut** (duża liczba blokad obsługiwanych przez zarządcę blokad). Blokowanie tylko **dużych elementów** powoduje **zmniejszenie wydajności współbieżnych** transakcji.

Blokady na wielu poziomach (struktura drzewa). W celu ograniczenia przeszukiwania koniecznego do odnalezienia zablokowanych następników węzła można zastosować blokady zapobiegające i protokół blokowania zapobiegającego.

Nowe blokady na poziomie tabeli (pewnego węzła macierzystego)

- IS wspólna blokada zapobiegająca transakcja zamierza założyć blokadę S na poszczególnych wierszach tabeli (ogólnie: węzłach potomnych)
- $\mathbf{IX}$ $\mathbf{wylaczna}$ blokada zapobiegająca zamiar założenia blokady $\mathbf{X}$ na $\mathbf{wierszach}$
- SIX wspólna wyłączna blokada zapobiegająca na tabeli (węźle macierzystym) jest już blokada S, zamierza się założyć blokadę X na wiersze (połączenie S oraz IX).

Macierz kompatybilności blokad

	X	SIX	IX	S	IS	bez blokady
X	Nie	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak
SIX	Nie	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak
IX	Nie	Nie	Tak	Nie	Tak	Tak
S	Nie	Nie	Nie	Tak	Tak	Tak
IS	Nie	Tak	Tak	Tak	Tak	Tak
bez blokady	Tak	Tak	Tak	Tak	Tak	Tak

Protokół blokowania zapobiegającego

Transakcja nie może założyć blokady na wierszu (generalnie: węźle drzewa), zanim nie otrzyma odpowiedniej blokady na tabeli zawierającej ten wiersz (generalnie: na węźle – rodzicu).

- Należy ściśle trzymać się zgodności blokad.
- Korzeń drzewa musi zostać zablokowany jako pierwszy w dowolnym trybie.
- Wierzchołek może zostać zablokowany przez transakcję T w trybie S lub IS tylko wtedy, gdy wierzchołek nadrzędny został już zablokowany przez transakcję T w trybie IS lub IX.
- Wierzchołek **może zostać zablokowany** przez transakcję T w trybie X lub IX lub SIX tylko wtedy, gdy wierzchołek nadrzędny został już zablokowany przez transakcję T w trybie IX lub SIX.
- Transakcja może zablokować wierzchołek tylko wtedy, gdy nie zwolniła blokady żadnego wierzchołka (wymuszenie stosowania protokołu blokowania dwufazowego)
- Transakcja może odblokować wierzchołek tylko wtedy, gdy żaden z potomków tego wierzchołka nie jest zablokowany przez tę transakcję.

Eskalacja blokad – łączenie blokad drobnoziarnistych w jedną gruboziarnistą.

Inne typy blokad - blokady modyfikacji schematu (dostępu do tabeli której struktura jest modyfikowana), blokady zakresów w kluczu, blokady w indeksach.

Zatrzaski - blokady zakładane na krótki czas, nie według reguły 2PL, stosowane np. w celu zagwarantowania fizycznej spójności bloku (strony) danych w czasie zapisywania na dysk.

11 Transakcje rozproszone

Transakcje dotyczące operacji na wielu bazach danych, a nawet na wielu serwerach.

Dwufazowy protokół (2PC, 2 Phase Commit) zatwierdzania transakcji rozproszonych z wykorzystaniem **zarządcy transakcji** (jeden globalny) oraz **zarządców zasobów** (węzłów uczestników):

- Faza przygotowania (prepare)
   Zarządca transakcji otrzymuje żądanie wykonania operacji COMMIT, po czym wysyła żądanie prepare do zarządców zasobów przygotowania zakończenia.
   Zarządcy zasobów zgłaszają do zarządcy transakcji wynik operacji prepare (czy transakcja może być w lokal-
- Faza zatwierdzenia (commit)
   Jeśli wszyscy zarządcy zasobów zgłosili powodzenie, to zarządca transakcji wysyła do nich polecenie commit.
   Wpp przesyła polecenie wycofania (rollback).

12 Systemy RAID

nym węźle zatwierdzona).

• Programowe

Programowe systemy RAID są tańsze, ale powodują większe obciążenie procesora.

• Sprzętowe

W wielu sprzętowych systemach RAID można wymienić uszkodzony dysk w trakcie normalnej pracy systemu.

12.1 RAID 0

Również znany jako system z przeplotem (striped set). Dane umieszczane są równomiernie na dwóch lub więcej dyskach.

- Nie ma nadmiarowości! (redundancy) system nie jest odporny na błędy.
- Niezawodność jest odwrotnie proporcjonalna do liczby dysków w systemie RAID 0.
- RAID 0 nie jest polecany w środowiskach wymagających podwyższonej odporności na błędy (mission-critical environments).
- Szybszy odczyt i zapis w porównaniu z pojedynczym dyskiem dzięki operacjom równoległym.
- Czasami był używany do połączenia dwóch lub więcej mniejszych dysków w jeden większy logiczny dysk.

Cztery dyski (RAID 0) – przykład.

B1	B2	В3	B4
B5	В6	В7	В8
	•••		

Żądanie bloku B1 będzie obsłużone przez dysk 1 (pierwszy z lewej). Jednoczesne żądanie bloku B5 będzie wstrzymane, ale żądanie B2 może być obsłużone równolegle.

12.2 RAID 1

- Mirroring lub duplexing (gdy każdy dysk ma osobny kontroler).
- Na ogół zawiera dwa dyski, czasem więcej. Te same dane zapisywane są w obu dyskach.
- Na ogół dane mogą być **odczytywane** z obu dysków **niezależnie** (równolegle).
- Odczyt RAID 1 jest prawie dwukrotnie szybszy od odczytu pojedynczego dysku.
- Wolniejszy zapis w porównaniu z pojedynczym dyskiem. Dane muszą być zapisane na obydwu dyskach, na początku operacji głowice są na ogół nad innymi ścieżkami i sektorami.
- Pamięć podręczna (cache) powinna być włączona (o ile jest podtrzymywanie bateryjne) w celu przyspieszenia operacji zapisu.
- Używa efektywnie jedynie 50% całkowitej pojemności.
- RAID 1 jest odporny na awarie system, który zawiera N dysków może przetrwać jednoczesną awarię N-1 dysków.

Typowe zastosowanie: dziennik transakcji.

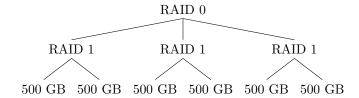
12.3 RAID 5

- Zawiera trzy lub więcej dysków.
- Zapisy są wykonywane blokami na wielu dyskach z wykorzystaniem bloków parzystości.
- Wolne operacje zapisu. Zapis = dwa odczyty i dwa zapisy.
- Szybki odczyt, względnie efektywne wykorzystanie przestrzeni dyskowej.
- Odporność na błędy system może przetrwać awarię dysku.
   Bloki parzystości są odczytywane, jeśli przy odczycie wykryty jest błąd sumy kontrolnej. W takim przypadku pozostałe bloki z paska są automatycznie użyte do odtworzenia informacji w bloku uszkodzonym. Podobnie dzieje się przy uszkodzeniu całego dysku.
- Należy włączyć pamięć podręczną (cache) jeśli jest podtrzymywanie bateryjne. Operacje zapisu mogą być wówczas wykonywane znacząco szybciej.
- Wykorzystuje 1/n pojemności dysku na bloki parzystości, gdzie oznacza liczbę dysków w systemie.

Typowe zastosowanie: systemy, w których większość operacji to operacje odczytu, dla tablic lub indeksów, które sa tylko do odczytu lub są rzadko modyfikowane.

12.4 RAID 10 (1+0)

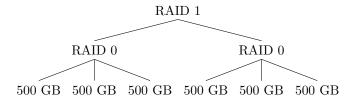
System z przeplotem z systemami RAID 1 jako elementami składowymi. Jeden dysk z każdego systemu RAID 1 może ulec awarii bez całkowitej utraty danych. Jeśli uszkodzeniu ulegnie jeden dysk, tylko jeden staje się krytycznym punktem układu.

- Najszybszy zapis i odczyt.
- · Odporność na błędy.
- Wykorzystuje efektywnie 50% pojemności całkowitej.
- Najlepszy, ale najdroższy.

12.5 RAID 01 (0+1)

RAID 1 złożony z RAIDów 0 (zamiast dysków). RAID 0+1 jest uważany za gorszy niż RAID 10. RAID 0+1 nie przetrwa dwóch równoczesnych awarii jeśli nie są to dyski z tego samego układu RAID. Po awarii jednego dysku, wszystkie dyski w drugim pasku stanowią krytyczne punkty. Połowa dysków przestaje być wykorzystywana.

12.6 Zastosowanie systemów RAID

- Dziennik transakcji na oddzielnych systemach RAID 1 lub RAID 10
- Dane powinny być umieszczone w systemach RAID 5 (jeśli co najwyżej 10% liczby wszystkich operacji to operacje zapisu) lub RAID 10 (w przeciwnym przypadku).
- Należy dodać odpowiednią liczbę dysków aby zapewnić co najwyżej 125 losowych op/s na dysk. Należy systematycznie monitorować liczbę operacji na sekundę dla każdego dysku.
- Użycie systemu RAID nie powinno zastąpić odpowiedniej strategii robienia kopii zapasowych.

13 Indeksy

- Indeksy odgrywają kluczową rolę dla wydajności w systemach baz danych.
- Cel stosowania: zmniejszenie czasu szukania, zminimalizowanie liczby odczytów z dysku.
- Mogą zmniejszyć czas wykonania kwerend.
- Mogą wydłużać czas wykonania operacji zmiany danych, jeśli zmiany te dotyczą kolumny indeksowanej co
  może powodować konieczność wykonania odpowiedniej zmiany w indeksie.
- Informacje na temat indeksów wraz z informacjami o wartościach przechowywanych w kolumnach (statystyki) są analizowane przez optymalizatory kwerend w celu wyznaczenia najlepszego planu wykonania kwerendy.
- Indeks może ulegać fragmentacji, zatem może wymagać okresowej defragmentacji lub przebudowy. Należy zadbać o aktualizację statystyk.
- Obciążenie serwera powinno być okresowo monitorowane m.in. w celu dobrego indeksowania.

13.1 Typy indeksów dla plików sekwencyjnych

Indeksy dla plików sekwencyjnych:

- Główne (Primary) na identyfikatorach wierszy.
- Drugorzędne (Secondary) pomocnicze.
- Proste.
- · Złożone.
- Gęste (zagęszczone, dense) każdy wiersz danych ma swój wpis w indeksie.
- Rzadkie (niezagęszczone, sparse) np. każdy blok danych ma jeden wpis w indeksie. Dane muszą być posortowane według klucza indeksu (może to być klucz główny w tabeli lub inne pola).
- Grupujące (clustering) ten termin jest wieloznaczny. W odniesieniu do plików sekwencyjnych oznacza grupowanie w jednym bloku wierszy z taką samą wartością klucza indeksu; taki indeks budowany jest na polu niekluczowym i wymaga posortowania wierszy według pola indeksowanego.
- Wielopoziomowe.

Indeksy dla standardowych typów danych:

- Drzewa B+
- Tablice haszujące
- Indeksy binarne (mapy binarne)

Indeksy dla danych przestrzennych, wielowymiarowych:

- Drzewa ćwiartek (quad trees),
- R-drzewa,
- k-d drzewa,
- indeksy binarne,
- uogólnione haszowanie: pliki siatkowe, podzielone funkcje haszujące

13.2 Drzewa B+

- Wszystkie wartości w liściach
- Każdy wewnętrzny węzeł (nie liść) drzewa B+ ma postać: $< P_1, K_1, P_2, K_2, \ldots, P_{q-1}, K_{q-1}, P_q >$ gdzie $q <= p, P_i (i=1,...,q)$ jest wskaźnikiem do poddrzewa. $K_1 < K_2 < \cdots < K_{q-1}$.
- Dla każdej wartości X w poddrzewie wskazywanym przez P_i , mamy: $K_{i-1} < X <= K_i$ dla 1 < i < q oraz $X <= K_i$ dla i = 1 oraz $K_{i-1} < X$ dla i = q.

- Każdy wewnętrzny węzeł ma co najwyżej p wskaźników do poddrzew.
- Każdy węzeł, z wyjątkiem korzenia, ma przynajmniej $\lceil p/2 \rceil$ wskaźników do poddrzew.
- Korzeń ma co najmniej dwa wskaźniki do poddrzew, jeśli jest węzłem wewnętrznym.
- Węzeł wewnętrzny z q wskaźnikami, $q \le p$, ma q 1 wartości.
- Każdy liść drzewa B+ ma postać:

 $<< K_1, P_{r_1}>, < K_2, P_{r_2}>, \ldots, < K_{q-1}, P_{r_{q-1}}>, P_{next}>>$, gdzie q<=p i P_{r_i} jest wskaźnikiem do danych, P_{next} wskazuje następny węzeł liść (liście tworzą listę).

$$K_1 < K_2 < \cdots < K_{q-1}, q <= p.$$

- Każdy P_{r_i} jest wskaźnikiem do danych, który wskazuje na:
  - -rekord, którego wartość w polu indeksowanym jest równa K_i lub
  - blok zawierający rekord lub
  - blok wskaźników do rekordów z takimi samymi wartościami K_i , jeśli klucz indeksu nie jest unikalny

W praktyce w SZBD unikalność może być zapewniona np. przez rozszerzenie klucza – dołączenie do klucza jakiejś liczby).

- Każdy węzeł liść przechowuje co najmniej $\lceil p/2 \rceil$ wartości.
- Wszystkie węzły liście są na tym samym poziomie.

13.2.1 Operacje na drzewach B+

Podział liścia

- Jeśli węzeł jest pełny i ma być do niego wstawiony nowy wpis, wówczas węzeł zostaje podzielony.
- Pierwsze $j = \lceil ((p\_leaf + 1)/2) \rceil$ wpisów **zostaje w oryginalnym** węźle, pozostałe zostają **przesunięte** do nowego węzła liścia. p_leaf oznacza maksymalną liczbę wskaźników do danych w węzłach liściach.
- j-ta wartość jest **kopiowana do węzła rodzica** i węźle tym tworzony jest **nowy wskaźnik** (do nowego węzła).

• Podział węzła wewnętrznego

- Jeśli węzeł wewnętrzny jest **pełny** i ma być do niego wstawiony nowy wpis, wówczas węzeł **zostaje podzielony**.
- Wpisy aż do P_j j-tego wskaźnika do poddrzewa, gdzie $j = \lceil ((p+1)/2) \rceil$ są zatrzymane, podczas gdy wartość j-ta jest przesuwana do węzła macierzystego, nie kopiowana.
- Nowy węzeł wewnętrzny przechowuje wpisy od P_{j+1} .
- Podział może propagować w górę aż do utworzenia nowego węzła korzenia.

• Usuwanie wartości

- Usunięcie wartości jest zawsze realizowane w liściu, jeśli usunięta wartość występuje również w węźle wewnętrznym, musi być też stamtąd usunięta.
- Przy usuwaniu K_i z **węzła wewnętrznego**, wartość K_{i-1} umieszczona bezpośrednio z lewej strony usuwanej wartości w **liściu** musi **zastąpić wartość** K_i w węźle wewnętrznym.
- Usuwanie wpisów może doprowadzić do zmniejszenia liczby wpisów w węźle poniżej wymaganego z definicji poziomu. W tym przypadku wpisy z sąsiadów są rozmieszczane tak, by węzły były wypełnione w odpowiednim stopniu. Jeśli nie da się tego zrealizować, wówczas sąsiadujące węzły są łączone i liczba liści zostaje zmniejszona.

13.2.2 Indeksy typu drzewa B+

Wiele systemów umożliwia wybór współczynnika wypełnienia węzłów (PCTFREE w Oracle), a nawet można ustawiać współczynnik wypełnienia osobno dla liści, osobno dla węzłów wewnętrznych (FILLFACTOR i PADINDEX w systemie MS SQL Server).

Indeksy z odwróconym kluczem - wartość klucza jest zmieniana, np. zapis binarny jest negowany. W pewnych przypadkach zapobiega to powstaniu wąskiego gardła, jeśli więcej transakcji odwołuje się do podobnych wartości klucza (znajdujących się w jednym bloku).

Fragmentacja indeksów typu drzewo B+

Wstawianie nowych wartości klucza może spowodować konieczność podziału węzła. Przy podziale 50+50 i niekorzystnym układzie danych, po wykonaniu pewnej liczby wstawień większość węzłów może być uzupełniona tylko w 50%. Nowo przydzielone węzły (bloki) mogą być rozrzucone po dysku (nie są sąsiadujące).

Defragmentacja indeksów - zmiana kolejności bloków (stron), przebudowa z przywróceniem oryginalnego lub ustawieniem nowego współczynnika wypełnienia węzłów (może być oddzielnie dla węzłów liści i dla poziomów nieliściastych).

Charakteryzacja indeksów typu drzewa B+

- selektywność liczba różnych wartości klucza (wartość względna, liczba różnych wartości podzielona przez liczbę wierszy),
- dane dotyczące fragmentacji bloków i ekstentów (liczba bloków i ekstentów ułożonych nie po kolei, średnie zapełnienie bloku)
- współczynnik zgrupowania (clustering factor) liczba bloków, przez które należy przejść przy skanowaniu wierszy indeksu.
  - Przy indeksie **zgodnym z posortowaniem** wierszy jest to **liczba bloków** danych; przy indeksie **niezgodnym** oraz przy **dużych wierszach** liczba ta może być **bliska liczbie wierszy**.
- statystyki (mogą zawierać histogramy), mogą być budowane **również dla kolumn nie indeksowanych**; tworzone i modyfikowane automatycznie lub ręcznie na podstawie pewnej próby.

13.3 Sposoby przechowywania danych w plikach

- Sterty (heap) nieuporządkowane, zapis w blokach (stronach).
- Tablice o strukturze indeksowej (IOT Index Organized Tables, Oracle), indeksy grupujące (Clustered Indexes, MS SQL Serwer).
- Klastry (clusters) przechowywanie dwóch lub więcej tabel w jednym pliku, wiersze są posortowane według pola (pól) łączącego.

W MS SQL Server

Można budować indeksy grupujące na polach innych niż klucze.

Indeksy niegrupujące (niezgrupowane, non-clustered) mają inną budowę węzłów liści w przypadku, gdy dla tabeli istnieje już indeks grupujący. Zamiast wskaźników do wierszy przechowywane są wartości klucza indeksu grupującego. Zaleta: w przypadku zmiany położenia wiersza (np. po podziale strony) nie trzeba modyfikować indeksów niegrupujących.

IOT w Oracle

Secondary indexes (odpowiednik indeksów niegrupujacych w SQL Serwerze): odnajdywanie wiersza na podstawie wartości guess tzn. wykorzystanie physical ROWID, a w przypadku gdy wiersz nie zostanie znaleziony wykorzystanie logical ROWID. W IOT wiersze mogą być podzielone pionowo: część kolumn jest przechowywana w liściach IOT, część może być przechowywana w oddzielnych blokach.